

κοτά κεφαλῆς δι' οὐδετος, τὸ δποῖσν ἐπιχέει λερέντις τις εἰς τὴν ὅχθην ιστάμενος, λέγει δὲ τότε «Ανακατείκω τὸ δάκτυλον ἐν δόματι τοῦ κοινοῦ πατρὸς καὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰωάννου. 'Ως δὲ οὗτος ἴδεται τού. 'Ιουδαίους εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔστασεν αὐτούς, οἵτω σώτει καὶ Σέ».

Πανηγυρίζουσι δὲ καὶ ἐπίσημοι τινα ἑορτὴν ὡς ἀνάμνησιν θαύματος ἀποδίδομένου εἰς τὸν Προδρόμου διότι πιστεύουσιν διε ἐλύτρωσέ ποτε τὴν Γαλλακίαν φονεύσας ἄγριόν τι θηρίον ἐξελθόν ἐκ τῆς Τιβερίας λίμνης διθεν τότε ἀνισχωροῦντες καὶ αὐτοὶ πανταχόθεν ἔρχονται εἰς τὴν εἰρηνένην ἐπιχρήμαν δις προσχνηταί οἱ ἐμποδιζόμενοι δύως ἀπὸ διωτικὰς ἀσχολίας τελοῦσι τὴν ἑορτὴν κατ' οἶκον.

Ἐκείνους δὲ καὶ ἄλλας δύο διορᾶς ἡμέρας τὴν μηνήν δηλ. τῆς γεννήσεως καὶ τὴν τῆς τελευτῆς τοῦ θαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τέσσαρα διατερψυλλοῦνται τὰ λειψά των βιβλίων ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον διεῖδην λεγόμενον πραγματεύεται περὶ τῆς πτωτεως τῶν ἀγγέλων, καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας τὸ δὲ δεύτερον Σέδρας· λάζαρον καλούμενον, περιέχει τὰ λειψά τὸν Ἀδέμαν τὸ δὲ τοὺς τον, Σέδρας Γιαγια, περιλαμβάνει τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Προδρόμου, τὴν δύοιαν παρέδωκεν εἰς τοὺς προσόγονους των διαγονίων τὸ δὲ τέταρτον, Χολίς, πειστέλει πάσας τὰς εὐγέλιας καὶ ἀγιστείς των. Τὰ διδόντα ταῦτα διατερψυλλοῦνται παρὸ τούτων μετὰ πολλῆς εὐλαβίας καὶ προσεγγής διότι οἱ ἐπιθυμεύμενοι αὐτούς Μαρωνίται, κάτοικοι τοῦ ὅρους Λεύκου, ἀπειπειράθησαν πολλακίς νά τὰ συλήσωσι καὶ νά τὰ διεφεύγωσι μάλιστα.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη τῆς Γαλλίας ἔχει πολλὰ διάτι τῶν Σαβαΐων μετενεγέντα ἐκ τῆς Ἀσίας βασιλεύοντος τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ δυνατοῦ μονάρχου Λευδεβίκου δεκάτου τετάρτου κατὰ διαταγὴν τοῦ μεγάλου ὑπουργοῦ Κολδέρετ· ἀλλ' αὐτὰ μένουσι κατασκεπταὶ ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ καὶ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε γνωρίζει τὸ περιεχόμενον διότι ἀτέλην τίνα μόνον περὶ αὐτῶν σημείωσιν ἔξεδωκε πάλαι πιστὲ δ περίφημος; Ἀσιανογράφος Σίλβεστρος δ Σερού.

Ἡ εὐχὴ τῶν Σαβαΐων τῇ δύοιαν ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Προδρόμον ἐκρράζει αἰσθήματα μεγάλης κατανύξεως, μαρτύρει δὲ καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν Θεανθρωπὸν σωτῆρα Ἰωάννου τὸν Βαπτιστὸν.

«Εὐλογητὸς δ κύριος τῆς δόξης ἡμάρτομεν Κύριε, ἀφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα, ἰλέησον ἡμᾶς δ ἀγαθὸς καὶ εὔπλαγχος. 'Ιπέρτατε βασιλεῦ τοῦ φωτὸς ἐπάκουσον εὔμενῶς τῶν ἡμετέρων δεήσεων, ἐνίσχυσον ἡμᾶς δ ὑποστηρίζων τοὺς ἐργάτας τῶν ἀρετῶν καὶ διανέμων τὰς γέρατας· λυτρωτὰ τῶν πιστῶν ἀπόλατῶν ἡμᾶς παντὸς κακοῦ. Σῶτερ τῶν ψυχῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀμαρτίας κτλ.

Οἱ δέσμων χεῖρα διηθίσιας τοῖς πράξις καὶ ἀγράφη τῇ καρδιᾳ, βοήθησον ἡμῖν ὀλισθαίνουσιν ἐμφύτευτοι διε τῆς ἀληθείας τὸν ἔρωτα· μὴ παροργισθῆς ὑπὸ τοῦ ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου· ἀλλ' ἄφες τὰ παραπλανατά σου καὶ ἰλέησον ἡμᾶς, δεεπότης τῆς πειστείσθε τῶν ψυχῶν. Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα σου, καὶ τῶν ψυχῶν.

Αἱ δὲ ἐπιτολαὶ τοῦ Θεοῦ κατὰ τοὺς Σαβαΐων δοθεῖσαι διὰ τοῦ Προδρόμου φέρονται μὲν ἐσμέναι ἐκ τῶν Μιωσαϊκῶν, θιβλίων, φέρουσι διαρραχτηρά τινα εὐχαριστικῆς ἀξίας καὶ γινομένης προστέφαν.

Οὐ κλέψεις οὐ φονεύσεις οὐ ψεύσεις οὐκ ἐπιπονεῖσι τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου· οὐ θύτεις; τῷ Σαβαΐῳ τοῖς εἰδότοις αὐτοῦ οὐ φευδομαρτυρήσεις οὐδεὶς φίψεις τὴν δικαιούσην. Αὗτος ἔλεος τοῖς πέντε δόκιμοις δὲ μὴ γνωτών ἡ ἀριστερά του τί ποιεῖ ή ηγούμενον καὶ τὸ ζάπτιλον· ἔνδυτον τοὺς γυμνήτεντος πάχλαῖσιν εῶν εκκλη, τοὺς πάτσηοντας. Τίμα της τέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς πρεσβύτερούς τηροῦσιν τοῖς διαγοροῦσιτε τῶν γονέων αὐτοῦ δόξαντες καὶ ἐπιθίων καὶ πίνων καὶ εἰπεργόμενος μεριγμένοις καὶ ἐπιπλεόντας τοῖς εἴργοις τους.

Οἱ Σαβαΐων ἀγκαλιώνται πρὸς ἀλλήλους καὶ οἵσις πάντοτε σιεῖνται τὸν γάμον, οἱ δὲ συνδιαιτῶνται λαζαίσπαστοι. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλαινονται εἰς τὴν γεωργίαν, οἱ δὲ γυναικεῖς οὐσιατουργίαν τῆς μετάτης, κατὰ δὲ τὴν ἐκδιπλήν τηροῦσι, τὴν φιλοξενίαν καὶ ἐν γένει τηροῦσιν ουμπεριφράντα πάπαν διμοιχούσους πολὺ μὲν Ἀραβίας.

Ἐκ τῶν περιηγητῶν, δύοις ἐσπούδαστον τὸν καὶ τὰ φρονήματα τῶν λαῶν τούτων ἀπὸ τοῦδε μέχρι τοῦδε ἔγραψε μάλιστα περὶ αὐτοῦ Σουηδίας Ιατρὸς Καίμπρερ, δύστις παρηκούσε τὸν πρέσβυτον τῆς δυνάμεως ταύτης εἰς τὸν 1683, μετέπειτα δὲ ἐξακριβώσε τοῖς πάτεροιν των δ ἀπὸ Γοττιγγης Ματθίους Norbertus μάλλον, ὃσῳ ὁρελήθη πολὺ ἐκ τῶν εἰρημένων τῆς ἐν Παρισίοις ἐθνικῆς βιβλιοθήκης γεγραμμένης Συριακὴν διάλεκτον, ἔμαθε δὲ πολλὰ περιττά καὶ ἐκ τῆς τῶν Μαρωνιτῶν συμβιαστικῶν